

Till arbetspensionsanstalterna

FÖRORDNINGAR SOM HÄNFÖR SIG TILL REHABILITERINGSREFORMEN

Republikens president utfärdade 7.6.1991 förordningen om rehabiliteringspenning (893/91), förordningen om medicinsk rehabilitering (1015/91) och förordningen om ändring av sjukförsäkringsförordningen (992/91). En del av förordningarna som hänför sig till rehabiliteringsreformen kommer att utfärdas först i augusti.

Genom ändringen av sjukförsäkringsförordningen stadgades om givande av uppmaning att ansöka om pension. Om den försäkrade har sökt rehabilitering uppmanar Folkpensionsanstalten inte den försäkrade att söka pension. Om rehabiliteringsansökan sedermera avslås, ges dock en uppmaning.

Till pensionsförordningarna kommer det inte att komma ändringar som hänför sig till rehabiliteringsreformen.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Pentti Koivisto

Helena Tapio

BILAGOR

Förordning om rehabiliteringspenning (893/91)
Förordning om ändring av sjukförsäkringsförordningen (992/91)
Förordning om medicinsk rehabilitering (1015/91)

Nr 893

Förordning om rehabiliteringspenning

Given i Helsingfors den 7 juni 1991

På föredragning av social- och hälsovårdsministern stadgas med stöd av 5 § 4 mom., 12 §, 17 § 2 mom., 20 § 2 mom., 26 § 2 mom. och 36 § lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/91):

1 kap.

Materiella stadganden

1 §

Rehabiliteringens avsikt

Vid bedömningen av rätten till rehabiliteringspenning skall beaktas att rehabiliteringen skall syfta till att hålla kvar rehabiliteringsklienten i arbetslivet, eller att göra det möjligt för honom att återvända till eller placera sig i arbetslivet.

2 §

I lagen om missbrukarvård avsedd rehabilitering

Rehabiliteringspenning betalas för den rehabiliteringstid som avses i 5 § 4 mom. lagen om rehabiliteringspenning (611/91) endast om

1) rehabiliteringsklienten har anlitat rehabiliteringen genom arbetsplatsens vårdhänvisningssystem eller genom företagshälsovården,
2) rehabiliteringen genomförs i en rehabiliteringsanstalt för missbrukarvård och

3) rehabiliteringen baserar sig på en vårdplan enligt 6 § socialvårdsförordningen (607/83) eller en rehabiliteringsplan enligt 2 § förordningen om missbrukarvård (653/86).

Folkpensionsanstalten godkänner de anstalter i vilka en genomförd rehabilitering i samband med missbrukarvård berättigar till reha-

biliteringspenning för rehabiliteringstiden, efter att ha begärt social- och hälsovårdsministeriets utlåtande i ärendet.

3 §

En dags självrisktid

Rehabiliteringspenning betalas från den dag som följer efter den dag rehabiliteringen börjat när det är fråga om

1) en utredning av behovet av eller möjligheterna till rehabilitering,

2) en undersökning eller försöksperiod som är nödvändig för uppgörandet av en rehabiliteringsplan,

3) rehabilitering som genomförs som ett led i en undersökning för konstaterande av rehabiliteringsframgången eller som syftar till utvecklande av rehabiliteringen,

4) anpassningsträning eller familjerehabilitering som pågår oavbrutet högst tolv vardagar,

5) individuell rehabilitering som pågår oavbrutet högst aderton vardagar eller

6) på lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/91) baserad yrkesriktad fördjupad medicinsk rehabilitering eller yrkesträning för att upprätthålla och förbättra arbetsförmågan eller en motsvarande rehabilitering som genomförts på grundval av 2 och 3 §§ lagen om företagshälsovård (743/78).

4 §

Periodiserad rehabilitering

De ferietider som ingår i en undervisnings-

plan utgör inget hinder för att rehabiliteringen anses fortlöpa som en och samma rehabilitering.

5 §

Självrisk för väntetid

Om rehabiliteringspenning betalas för väntetiden mellan rehabiliteringsbeslutet och rehabiliteringens början bestäms självrisktiden enligt lagens 9 § 1 mom. På den rehabiliteringspenning som betalas för tiden mellan rehabiliteringsperioderna tillämpas vad som i lag och denna förordning stadgas om självrisktiden i olika situationer.

6 §

Rehabiliteringspenningens minimibelopp vid yrkesinriktad rehabilitering

Den i 17 § 2 mom. lagen om rehabiliteringspenning nämnda rehabiliteringspenningens månatliga minimibelopp är 95 procent av det sammanlagda beloppet av basdelen enligt folkpensionslagen (347/56) och en enskild persons fulla tilläggsdel enligt kommungrupp.

Till det sammanlagda belopp som avses i 1 mom. adderas, uträknat på det däri nämnda minimibeloppet,

1) för make som bor i samma hushåll 85 procent, och

2) för barn som försörjs av rehabiliteringsklienten

a) när barnet fyllt 17 år 85 procent,

b) för ett barn i åldern 10—16 år 60 procent, för det andra barnet 55 procent, för det tredje 50 procent, för det fjärde 45 procent samt för det femte och varje följande barn i åldern 10—16 år 40 procent samt

c) för ett barn under 10 år 45 procent, för det andra barnet 40 procent, för det tredje 35 procent, för det fjärde 30 procent samt för det femte och varje följande barn under 10 år 25 procent.

Från den på detta sätt fastställda rehabiliteringspenningen avdras rehabiliteringsklientens och den till höjning av rehabiliteringspenningen berättigade familjemedlemmens disponibla verkliga inkomster under rehabiliteringstiden.

Följande inkomster avdras dock inte:

1) bidrag och inkomster som skall betraktas som ringa,

2) moderskapsunderstöd enligt lagen om moderskapsunderstöd (424/41),

3) barnbidrag enligt lagen om barnbidrag (541/48),

4) vårdbidrag enligt folkpensionslagen, handikappbidrag enligt lagen om handikappbidrag (124/88), vårdbidrag för vård av barn enligt lagen om vårdbidrag för barn (444/69) eller annan därmed jämförbar invaliditetsersättning och

5) offentligt stöd för boendekostnader.

Regelbundna inkomster för ett till familjen hörande barn under 18 år beaktas inte till den del de för hans del överstiger det belopp som avses i 2 mom. 2 punkten.

Den i denna paragraf nämnda rehabiliteringspenningens belopp per dag är en tjugofemtedel av rehabiliteringspenningens månatliga belopp.

7 §

Justering av rehabiliteringspenningen

Till följd av en väsentlig förändring skall den rehabiliteringspenning som betalas till en rehabiliteringsklient som får yrkesinriktad rehabilitering justeras om förändringen i hans förhållanden medför att rehabiliteringspenningen höjs eller sänks med minst 10 procent.

Rehabiliteringspenningens belopp skall alltid justeras, om mottagarens förhållanden förändrats på grund av omvårdnaden om ett barn.

Denna paragraf tillämpas inte på den rehabiliteringspenning som fastställs på grundval av 15 § lagen om rehabiliteringspenning.

2 kap.

Ansökan om och betalning av förmån

8 §

Intressebevakare

Om rehabiliteringsklienten på grund av sjukdom eller någon annan motsvarande orsak inte själv kan söka sådan förmån som nämns i lagen om rehabiliteringspenning eller annars se till att han får de förmåner och rättigheter som hänförs sig till lagen om rehabiliteringspenning och som tillkommer honom och om han inte heller har någon förmyndare eller någon som förordnats att bevaka hans intressen i detta

syfte, kan en anhörig som folkpensionsanstalten godkänt eller någon annan person som mestadels har haft hand om vården av rehabiliteringsklienten samt socialnämnden i rehabiliteringsklientens hemkommun i egenskap av rehabiliteringsklientens intressebevakare föra hans talan i ärenden som gäller en förmån som avses i lagen om rehabiliteringspenning.

9 §

Ansökan förfaller

Folkpensionsanstalten kan bestämma att en ansökan om en förmån som avses i lagen om rehabiliteringspenning förfaller om rehabiliteringsklienten vägrar att lämna uppgifter som är nödvändiga för avgörande av ansökan eller att förete en sådan utredning som rimligen kan krävas av honom.

10 §

Ansökan om rehabiliteringsunderstöd enligt prövning

Rehabiliteringsunderstöd enligt prövning skall sökas inom sex månader från det utbetalningen av den föregående rehabiliteringspenningen upphört.

11 §

Betalning av rehabiliteringspenning

Rehabiliteringspenning betalas inte för de dagar rehabiliteringen jämte resor inte förutsätter en hel dags frånvaro från arbetet.

Till anhörig som avses i 5 § 5 mom. lagen om rehabiliteringspenning betalas rehabiliteringspenning enligt de grunder som skulle tillämpas på honom om han själv erhöi sådan rehabilitering som avses i 4 § lagen om rehabiliteringspenning när den rehabilitering, för vilken rehabiliteringspenning söks, börjar.

3 kap.

Skyldighet att lämna uppgifter och lämnande av uppgifter

12 §

Rehabiliteringsklientens skyldighet att lämna uppgifter

Rehabiliteringsklienten skall förete folkpensionsanstalten en utredning över de omständig-

heter som inverkar på avgörandet av ansökan om en förmån som avses i lagen om rehabiliteringspenning och på förmånens belopp samt underrätta om avbrott i rehabiliteringen och lämna andra uppgifter som är nödvändiga för utbetalningen av förmånerna.

En mottagare av rehabiliteringspenning som får yrkesutbildning är skyldig att omedelbart underrätta folkpensionsanstalten om sådana förändringar som kan inverka på rehabiliteringspenningens belopp eller på hans rätt att få rehabiliteringspenning.

Om rehabiliteringspenning söks för väntetiden eller för tiden mellan rehabiliteringsperioderna, skall rehabiliteringsklienten på anfordran förete en utredning över att det inte är möjligt eller ändamålsenligt att han arbetar under väntetiden.

13 §

Arbetsgivarens anmälningsplikt

Om arbetsgivaren betalar lön till en arbetstagare som ges rehabilitering under den tid för vilken arbetstagaren får rehabiliteringspenning, skall arbetsgivaren genast när lönen betalats ut underrätta lokalbyrån i fråga därom.

14 §

Lämnande av uppgifter

Folkpensionsanstalten underrättar pensionskyddscentralen och statens studiestödscentral om sina beslut angående yrkesutbildning och den därtill anknutna rehabiliteringspenningen före den 4 varje månad i fråga om föregående månads beslut, såvida folkpensionsanstalten och den som tar emot uppgifterna inte kommit överens om annat beträffande lämnande av uppgifter.

4 kap.

Särskilda stadganden

15 §

Undertecknande av beslut

Beslut om en förmån enligt lagen om rehabiliteringspenning skall undertecknas. I ett beslut som utfärdas med hjälp av maskinell

1780

Nr 893

databehandling eller en tryckmetod antecknas
underskriften dock maskinellt.

Åtgärder som verkställigheten av denna för-
ordning förutsätter får vidtas innan den träder
i kraft.

16 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1
oktober 1991.

Helsingfors den 7 juni 1991

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Eeva Kuuskoski*

1962

Nr 992

Förordning om ändring av sjukförsäkringsförordningen

Given i Nådendal den 28 juni 1991

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
upphävs i sjukförsäkringsförordningen av den 1 november 1963 (473/63) 47 a § sådan den lyder
i förordning av den 6 november 1964 (538/64), och
ändras 37 § 1 mom. och 44 a §,
dessa lagrum sådana de lyder, 37 § 1 mom. delvis ändrat genom nämnda förordning av den 6
november 1964 och 44 a § i förordning av den 18 september 1981 (630/81), som följer:

37 §

Sjukförsäkringsdelegationen åligger

1) att främja och utveckla det ömsesidiga
samarbetet mellan dem som deltar i verkstäl-
landet av sjukförsäkringen,

2) att till folkpensionsanstaltens styrelse göra
framställningar och avge utlåtanden om inför-
skaffande av utredningar och undersökningar
rörande sjukförsäkring; samt

3) att till folkpensionsanstaltens styrelse göra
framställningar och till denna avge utlåtanden
om ärenden rörande tillämpningen av sjukför-
säkringslagen och utvecklandet av sjukförsäk-
ringen.

lagen omedelbart efter det att de 150 betal-
ningsdagar som anges i nämnda moment gått
till ända. Samtidigt skall lokalbyrån ge den
försäkrade den uppmaning som avses i nämnda
moment.

Uppmaning ges dock inte, om

1) det är uppenbart att arbetsoförmågan
upphör inom en månad efter det att de 150
betalningsdagarna gått till ända,

2) den försäkrade har sökt yrkesinriktad
rehabilitering eller därtill anknuten medicinsk
rehabilitering eller

3) den försäkrade har sökt rehabiliterings-
penning eller ersättning för inkomstbortfall
som avses i 15 § 5 mom. sjukförsäkringslagen.

Uppmaningen skall dock ges omedelbart om
arbetsoförmågan fortgår eller ansökan om re-
habilitering eller rehabiliteringspenning avslås.

44 a §

Socialförsäkringskommissionen skall genom
pensionsskyddscentralens förmedling tillställa
den som beviljar annan ersättning det medde-
lande som avses i 27 § 4 mom. sjukförsäkrings-

Denna förordning träder i kraft den 1
oktober 1991.

Nådendal den 28 juni 1991

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Minister Toimi Kankaanniemi

Nr 1015

Förordning om medicinsk rehabilitering

Given i Nådendal den 28 juni 1991

På föredragning av social- och hälsovårdsministern stadgas med stöd av 14 § 3 mom. folkhälsolagen av den 28 januari 1972 (66/72) och 1 § 3 mom. lagen den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/89),

dess lagrum sådana de lyder, 14 § 3 mom. folkhälsolagen i lag av den 27 mars 1991 (605/91) och 1 § 3 mom. lagen om specialiserad sjukvård i lag av den 27 mars 1991 (606/91):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller medicinsk rehabilitering, vilken anordnas som ett led i den sjukvård som avses i folkhälsolagen (66/72) och lagen om specialiserad sjukvård (1062/89).

2 §

Anordnande av medicinsk rehabilitering

Kommunen eller kommunalförbundet skall se till att de medicinska rehabiliteringstjänsterna i fråga om sitt innehåll och sin omfattning ordnas så att de motsvarar behovet av rehabilitering i kommunen eller inom kommunalförbundets område.

Om folkpensionsanstaltens skyldighet att anordna medicinsk rehabilitering för gravt handikappade samt om de kostnader för rehabilitering i samband med arbets- och funktionsförmåga som skall ersättas av försäkringsanstalterna stadgas särskilt.

3 §

Medicinska rehabiliteringstjänster

Syftet med medicinsk rehabilitering är att förbättra och upprätthålla rehabiliteringsklientens fysiska, psykiska och sociala funktionsförmåga samt att hjälpa och stöda honom med att klara av sin livssituation och de dagliga göromålen.

Medicinska rehabiliteringstjänster är

1) rådgivning och handledning i frågor som gäller rehabilitering och rehabiliteringstjänster,

2) utredning av rehabiliteringsbehovet och rehabiliteringsmöjligheterna jämte uppskattning av arbets- och funktionsförmågan samt härtill hörande arbetsprövning,

3) fysioterapi, verksamhetsterapi, talterapi, neuropsykologisk rehabilitering, psykoterapi och andra därmed jämförbara terapier och åtgärder som förbättrar och upprätthåller funktionsförmågan,

4) hjälpmedelstjänster, till vilka hör bestämmande av behovet av hjälpmedel, utprovning av hjälpmedel, överlåtelse av hjälpmedel med ägande- eller nyttjanderätt, undervisning i och uppföljning av deras användning samt underhåll av hjälpmedlen,

5) anpassningsträning, varmed avses handledning för rehabiliteringsklienten och hans anhöriga samt förberedelse för den livssituation som följer med sjukdom eller olycksfall,

6) rehabiliteringsperioder i form av anstaltsvård eller öppen vård som består av ovan nämnda behövliga åtgärder,

7) rehabiliteringshandledning, varmed avses stöd och handledning till rehabiliteringsklienten och hans närmaste omgivning samt information om tjänster som ansluter sig till klientens verksamhetsmöjligheter, samt

8) andra därmed jämförbara tjänster.

4 §

Hjälpmedel

De hjälpmedel som avses i 3 § och som hör till den medicinska rehabiliteringen är sådana redskap, anordningar eller motsvarande som är avsedda att avhjälpa en på medicinska grunder konstaterad funktionsnedsättning och som en funktionshämmande behöver för att klara av sina dagliga göromål. Hjälpmedel är också de vårdtillbehör och träningsredskap som behövs i rehabiliteringen.

För handikappade elever i grundskola eller gymnasium anordnas personliga hjälpmedel som hör till den medicinska rehabiliteringen och som behövs i skolan och i andra livssituationer. Om skol- och klassbundna hjälpmedel som skall användas i skolan stadgas särskilt.

Om folkpensionsanstaltens skyldighet att som yrkesinriktad rehabilitering ordna hjälpmedel för gravt handikappade stadgas särskilt.

5 §

Planering och uppföljning av medicinsk rehabilitering

För rehabiliteringsklienten utarbetas en rehabiliteringsplan i samråd med honom och vid

Nådendal den 28 juni 1991

behov även med hans anhöriga. I rehabiliteringsplanen fastställs de nödvändiga rehabiliteringsåtgärderna med beaktande av de tjänster som erhålls genom socialvården, arbetskrafts- och undervisningsmyndigheterna samt folkpensionsanstalten och andra som anordnar rehabilitering och samordnas de medicinska rehabiliteringstjänsterna inom sjukvården med den rehabilitering som dessa anordnar. Rehabiliteringsplanens genomförande skall följas upp och planen skall regelbundet ses över.

En överenskommelse skall träffas med klienten om den kontakt som behövs för rehabiliteringen. Vid behov skall en kontaktperson för klienten utses.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1991.

Genom denna förordning upphävs 7 c § folkhälsoförordningen av den 10 mars 1972 (205/72), sådant detta lagrum lyder i förordning av den 18 november 1983 (855/83).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Minister Toimi Kankaanniemi